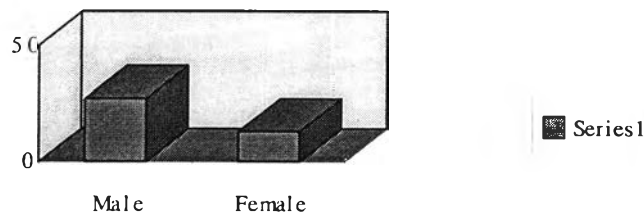

บทที่ 4

รายงานผลการวิจัย

1. คุณลักษณะของโรคเก๊าท์ในประชากรที่นำมาศึกษา

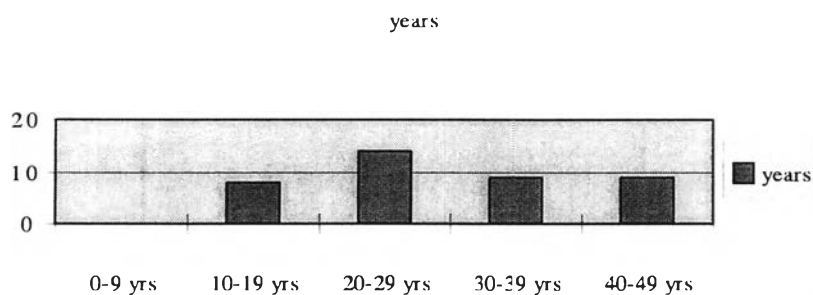
1.1 เพศ

รูปที่ 6. แสดงเพศในประชากรที่ศึกษา

จะพบว่าสามารถพบได้ในเพศชาย 27 ราย (67.5%) มากกว่าที่พบในเพศหญิงซึ่งพบ 13 ราย (32.5%) หรือคิดเป็นอัตราส่วนเพศชาย : เพศหญิง ~ 2:1

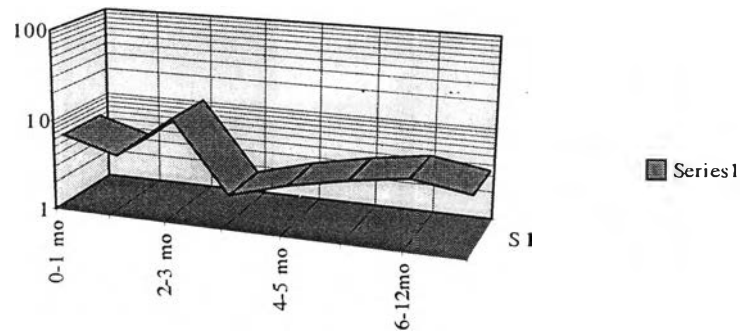
1.2 อายุ

รูปที่ 7. แสดงช่วงอายุในประชากรที่ศึกษา

ในตารางจะแบ่งกลุ่มอายุออกเป็นช่วงละ 10ปีเท่าๆกัน จะพบได้ว่าสามารถพบโรคเกลืออนได้มากในช่วงอายุ 20-29 ปี สามารถพบได้พบสมควรในช่วงอายุ 30-39ปี 40-49ปี 10-19ปีตามลำดับ และไม่พบเลยในช่วงอายุ 0-9 ปี

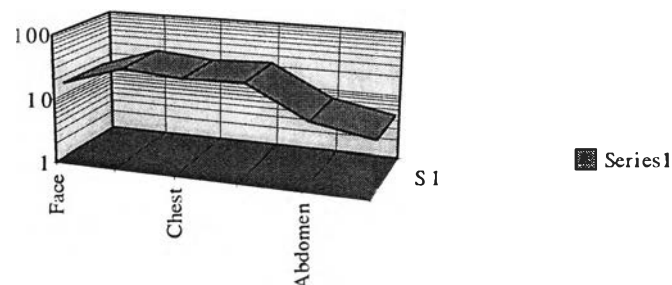
1.3 ระยะเวลาที่เป็นโรค

รูปที่ 8. แสดงระยะเวลาที่เป็นโรคในประชากรที่ศึกษา

จากตารางได้แบ่งระยะเวลาที่เป็นโรคจนถึงวันที่มารับการรักษาออกเป็นช่วงๆ ละ 1 เดือนในระยะ 6เดือนแรก เนื่องจากข้อมูลส่วนมากจะอยู่ในช่วงนี้ ส่วนในระยะที่มากกว่า 6 เดือนจะแบ่งออกเป็นช่วงกว้างเพื่อความสะดวกในการจัดกลุ่มข้อมูล จะพบได้ว่าระยษะเวลานับตั้งแต่เริ่มเป็นโรคจนถึงเวลาที่มารับการรักษาจะเป็นช่วงกว้างมากตั้งแต่ 1เดือนถึง 10ปี แต่ช่วงเวลาที่พบมากที่สุดคือ 2-3เดือน

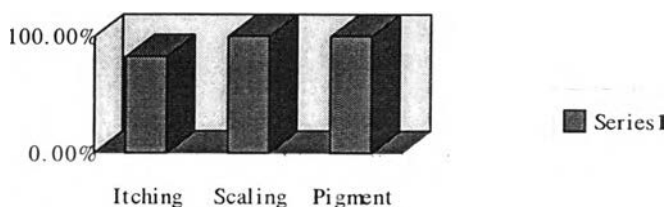
1.4 ตำแหน่งที่เกิดโรค

รูปที่ 9. แสดงตำแหน่งที่เป็นโรคในประชากรที่ศึกษา

จากตารางจะพบได้ว่าตำแหน่งที่เกิดโรคส่วนมากได้แก่ คอ หลัง หน้าอก ตามลำดับ ส่วนที่พบได้พอสมควรได้แก่ หน้า ท้อง แขนขา

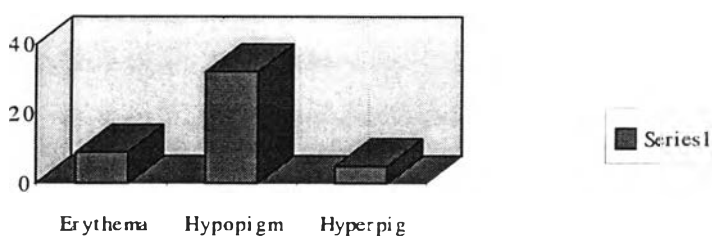
1.5 ลักษณะสำคัญของผื่น

รูปที่ 10. แสดงลักษณะสำคัญของผื่นในประชากรที่ศึกษา

จากตารางเป็นการเปรียบเทียบการพบลักษณะสำคัญของผื่น โรคเกื้ออื่นที่สามารถพบได้ จะพบได้ว่าการมีสะเก็ดและการเปลี่ยนแปลงของสีผิวสามารถได้ในทุกรายในผู้ที่เข้าร่วมการศึกษา ส่วนอาการคันสามารถพบได้มากเช่นกัน (82.5%)

1.6 การเปลี่ยนแปลงของสีผิว

รูปที่ 11. แสดงการเปลี่ยนแปลงของสีผิวในประชากรที่ศึกษา

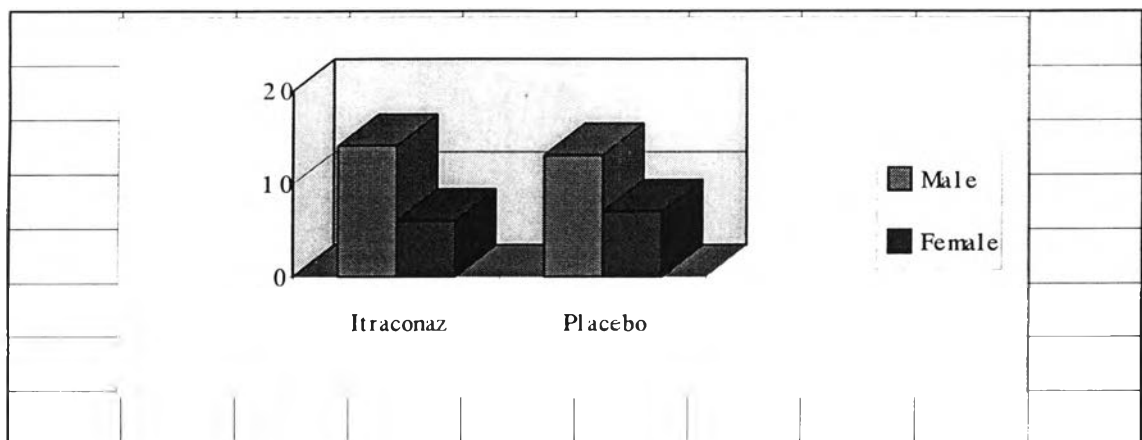
เนื่องจากในโรคเกื้ออื่นสามารถพบการเปลี่ยนแปลงของสีผิวได้หลายชนิดและอาจจะพบลักษณะของสีผิวหลายๆอย่างในผู้ป่วยคนเดียวกันได้ จากตารางเป็นการเปรียบเทียบลักษณะการเปลี่ยนแปลงของสีผิวที่สำคัญไว้ดังนี้ ลักษณะการ

เปลี่ยนแปลงของสีผิวที่พบได้มากที่สุดคือ ผื่นขาว (80%) ส่วนที่สามารถพบได้พอสมควรคือ ผื่นแดง(22.5%) และผื่นดำ (12.5%) ตามลำดับ

2. รายละเอียดเกี่ยวกับประชากรที่นำมาศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้มีผู้ป่วยที่เป็นโรคเกลื้อนเข้าร่วมในการศึกษาทั้งหมด 40 คน ได้จัดแบ่งออกเป็น 2กลุ่มๆละ 20คนเท่าๆกัน เพื่อได้รับการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะของประชากรของแต่ละกลุ่มดังต่อไปนี้

2.1 เพศ

รูปที่ 12. เปรียบเทียบเพศในกลุ่มในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo

เนื่องจากค่า $N \geq 20$ และค่า Expected ของแต่ละค่า ≥ 5 จึงสามารถใช้ Chi-Square มาคำนวณค่าความแตกต่างทางสถิติได้

$$\chi^2 = 0.11$$

$$\chi^2_{.01, df 1} = 6.63 \quad \therefore p < .01$$

จากการคำนวณ จำนวนเพศชายและหญิงในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 อายุ

	Itraconazole	Placebo
ช่วงอายุ	11-45 ปี	14-45 ปี
ค่าเฉลี่ย	27 ปี	29 ปี

ตารางที่ 5. เปรียบเทียบอายุในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo

ใช้ UNPAIRED t-test ในการทดสอบ กำหนด $\alpha = .05$

ค่า t ที่ระดับ $\alpha = .05$ ที่ขั้นแห่งความเป็นอิสระ $(n_1-1)+(n_2-1)=38$ มีค่า 2.021

$$t = \frac{(X_1 - X_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{S_p^2/n_1 + S_p^2/n_2}}$$

$$= 0.62$$

จากค่า t ที่คำนวณได้ = 0.62 เมื่อไปเทียบกับค่า t ที่ระดับ $\alpha = .05$ และที่ขั้นแห่งความเป็นอิสระ = 38 ก็จะได้ค่าความน่าจะเป็น (p) ตกอยู่ในเขตยอมรับสมมติฐาน (H_0) นั่นคือ $p > .05$

∴ สรุป อายุในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ช่วงเวลาที่เป็นโรค

	Itraconazole	Placebo
ช่วงเวลาที่เป็นโรค	1-5 ปี	1-10 ปี
ค่าเฉลี่ย	6 เดือน	5 เดือน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบช่วงเวลาที่เป็นโรคในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo

ในการคำนวณได้ปรับหน่วยของเวลาเป็นจำนวนเดือนทั้งหมด แล้วจึงนำมาคำนวณซึ่งได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ใช้ UNPAIRED t-test ในการทดสอบ กำหนด $\alpha = .05$

ค่า t ที่ระดับ $\alpha = .05$ ที่ขั้นแห่งความเป็นอิสระ $(n_1-1)+(n_2-1)=38$ มีค่า 2.021

$$\begin{aligned} t &= (X_1 - X_2) - (\mu_1 - \mu_2) / \sqrt{S_p^2/n_1 + S_p^2/n_2} \\ &= 0.09 \end{aligned}$$

จากค่า t ที่คำนวณได้ = 0.09 เมื่อไปเทียบกับค่า t ที่ระดับ $\alpha = .05$ และที่ขั้นแห่งความเป็นอิสระ = 38 ก็จะได้ค่าความน่าจะเป็น (p) ตกอยู่ในเขตยอมรับสมมติฐาน (H_0) นั่นคือ $p > .05$

∴ สรุป ช่วงเวลาที่เป็นโรคในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 โรคประจำตัว

ในจำนวนผู้ที่เข้าร่วมการศึกษาทั้งหมด 40 ราย พบมีโรคประจำตัวทั้งหมด 4 ราย
ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

เป็นโรคสะเก็ดเงิน 2 ราย ซึ่งได้รับการรักษาด้วยยาทานที่ฉันทินอยู่ ไม่ได้ได้รับการ
รักษาด้วยยาออร์ติโคสเตอรอยหรือยารับประทานในระยะ 3 เดือนที่
ผ่านมา

เป็นเบาหวาน 1 ราย สามารถคุมได้ดีโดยยารับประทาน

เป็นปัญญาอ่อน 1 ราย พอลดตัวเองได้และครอบครัวเขาใจใส่ก่อนข้างดี จึงไม่
นำมีปัญหาทางสุขอนามัย

2.5 การรักษาโรคเก้ลื้อนในอดีต

ในผู้ที่เข้าร่วมการศึกษาทั้งหมด พบมีประวัติการรักษาในอดีตทั้งหมด 6 ราย มี
รายละเอียดดังต่อไปนี้

เคยใช้ยาทารักษาเก้ลื้อน 2 ราย เมื่อมากกว่า 3 เดือนมาแล้ว

ใช้แชมพูไนโซรัล 1 ราย เมื่อมากกว่า 1 ปีมาแล้ว

ใช้ยารับประทาน Ketoconazole 2 ราย เมื่อมากกว่า 1 ปีมาแล้ว

ใช้ยารับประทาน Griseofulvin และแชมพูแซลซัน 1 ราย เมื่อมากกว่า 1 ปีมาแล้ว

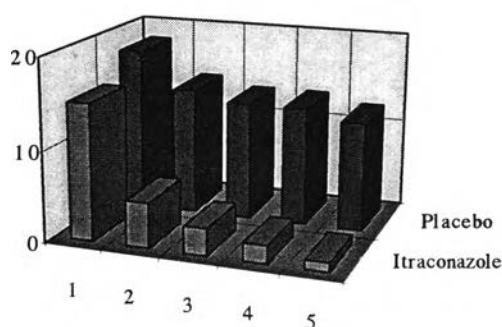
3. การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo

3.1 การเปลี่ยนแปลงของอาการคัน

อาการคัน	เริ่มรักษา	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	Clinical cure
Itraconazole	15/15(100%)	5/15(33.3%)	3/15(20%)	2/15(13.3%)	1/15(6.67%)	14/15(93.3%)
Placebo	18/18(100%)	14/18(77.7%)	13/18(72.2%)	13/18(72.2%)	12/18(66.6%)	6/18(33.3%)

ตารางที่ 7. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอาการคันภายหลังการรักษาด้วย

Itraconazole และ Placebo

รูปที่ 13. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงอาการคันภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole

และ Placebo

จากการคำนวณความแตกต่างของอาการคัน โดยใช้ค่า Chi-square ได้ผลดังต่อไปนี้

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 1} = 6.6165$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 2} = 8.9334 *$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 3} = 11.4440 *$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 4} = 12.3369 *$$

$$X^2_{.01, df 1} = 6.63 \quad \therefore p < .01$$

จากตารางจะพบได้ว่าในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Itraconazole จะมีการดีขึ้นของอาการคันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Placebo ภายหลังจากสัปดาห์แรกหลังจากการรักษา

ส่วนการหายจากอาการคันหลังการรักษา 1 เดือน มีค่าดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ได้ Itraconazole 14/15 ราย = 93.33%

กลุ่มที่ได้ Placebo 6/18 ราย = 33.33%

X^2 ของการหายจากอาการคัน = 12.3369 *

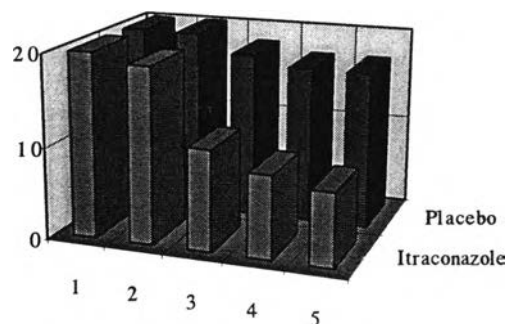
$X^2_{0.01}$ df 1 = 6.63 $\therefore p < .01$

\therefore การหายจากอาการคันหลังการรักษา 1 เดือนในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การเปลี่ยนแปลงของการมีสะเก็ด

สะเก็ด	เริ่มรักษา	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	Clinical cure
Itraconazole	20/20(100%)	19/20(95%)	11/20(55%)	9/20(45%)	8/20(40%)	12/20(60%)
Placebo	20/20(100%)	20/20(100%)	18/20(90%)	17/20(85%)	17/20(85%)	3/20(15%)

ตารางที่ 8. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของสะเก็ดภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo

รูปที่ 14. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของสะเก็ดภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo

จากการคำนวณความแตกต่างของการพบสะเก็ดโดยใช้ค่า Chi-square ได้ผล
ดังต่อไปนี้

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 1} = 1.0250$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 2} = 6.1442$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 3} = 7.0329 *$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 4} = 8.6400 *$$

$$X^2_{.01} \text{ df } 1 = 6.63 \quad \therefore p < .01$$

จากตารางจะพบได้ว่าในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Itraconazole จะมีการดีขึ้นของ
การมีสะเก็ดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Placebo
ภายหลังจากสัปดาห์ที่ 2 ภายหลังจากการรักษา

ส่วนการหายของสะเก็ดภายหลังการรักษา 1 เดือน มีค่าดังต่อไปนี้

$$\text{กลุ่มที่ได้ Itraconazole } 12/20 \text{ ราย} = 60\%$$

$$\text{กลุ่มที่ได้ Placebo } 3/20 \text{ ราย} = 15\%$$

$$X^2 \text{ ของการหายของสะเก็ด} = 8.6400 *$$

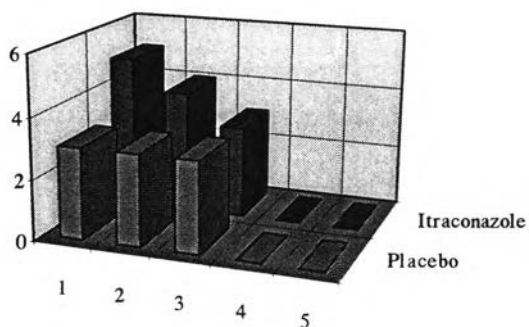
$$X^2_{.01} \text{ df } 1 = 6.63 \quad \therefore p < .01$$

\therefore การหายของสะเก็ดภายหลังการรักษา 1 เดือนในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Itraconazole และ
Placebo มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การเปลี่ยนแปลงของผื่นแดง

ผื่นแดง	เริ่มรักษา	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	Ckinical cure
Itraconazole	5/5(100%)	4/5(80%)	3/5(60%)	0/5(0%)	0/5(0%)	5/5(0%)
Placebo	3/3(100%)	3/3(100%)	3/3(100%)	0/3(0%)	0/3(0%)	3/3(100%)

ตารางที่ 9. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของผื่นแดงภายหลังการรักษาด้วย
Itraconazole และ Placebo

รูปที่ 15. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของผิวหนังแดงภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo

เนื่องจากจำนวน N มีค่าน้อยจึงใช้การคำนวณแบบ Nonparametric test โดยใช้ Mann - Whitney U test จากการคำนวณได้ค่าดังนี้

$$n_1 = 5, n_2 = 5, U_1 = 7.5 \Rightarrow p = 0.18$$

$$n_1 = 5, n_2 = 5, U_2 = 17.5 \Rightarrow p = >0.579$$

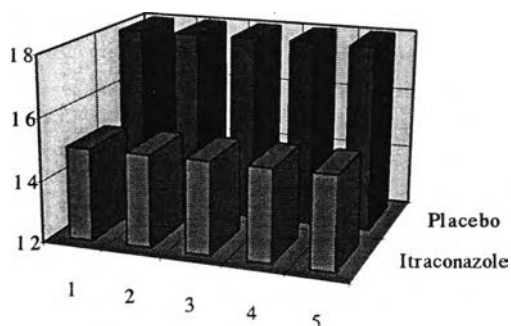
จากค่าที่ได้มากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้คือ $p < 0.05$

∴ จากการคำนวณจะพบได้ว่าทั้งในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo มีการดีขึ้นของผิวหนังแดงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การเปลี่ยนแปลงของผื่นขาว

ผื่นขาว	เริ่มรักษา	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	Clinical cure
Itraconazole	15/15(100%)	15/15(100%)	15/15(100%)	15/15(100%)	15/15(100%)	0/15(0%)
Placebo	18/18(100%)	18/18(100%)	18/18(100%)	18/18(100%)	18/18(100%)	0/18(0%)

ตารางที่ 10. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของผื่นขาวภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo

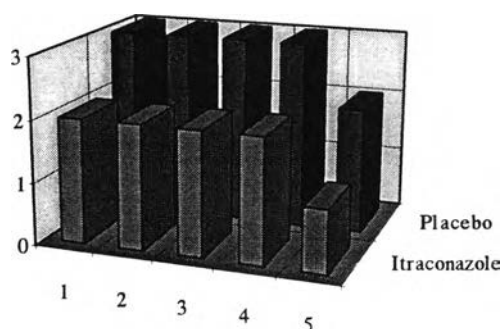
รูปที่ 16. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของผื่นขาวภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo

จะพบได้ว่าทั้งในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo ไม่พบมีการเปลี่ยนแปลงของผื่นขาว โดยทั้งสองกลุ่มจะไม่ดีขึ้นภายหลังการรักษา

3.5 การเปลี่ยนแปลงของผื่นดำ

ผื่นดำ	เริ่มรักษา	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	Ckinical cure
Itraconazole	2/2(100%)	2/2(100%)	2/2(100%)	2/2(100%)	1/2(50%)	1/2(50%)
Placebo	3/3(100%)	3/3(100%)	3/3(100%)	3/3(100%)	2/3(66.7%)	1/3(33.3%)

ตารางที่ 11. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของผื่นดำภายหลังการรักษาด้วย Itraconazole และ Placebo

รูปที่ 17. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของผื่นดำภายหลังการรักษาด้วย

Itraconazole และ Placebo

เนื่องจากจำนวน N มีค่าน้อยจึงใช้การคำนวณแบบ Nonparametric test โดยใช้ Mann - Whitney U test จากการคำนวณได้ค่าดังนี้

$$n_1 = 5, n_2 = 5, U_1 = 27.5 \Rightarrow p = >0.579$$

$$n_1 = 5, n_2 = 5, U_2 = 27.5 \Rightarrow p = >0.579$$

จากค่าที่ได้มากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้คือ $p < 0.05$

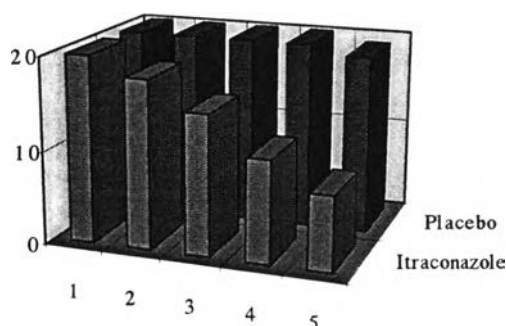
∴ การหายของผื่นดำภายหลังการรักษา 1 เดือนในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 การเปลี่ยนแปลงการตรวจพบเชื้อราภายหลังการรักษา

MB +	เริ่มรักษา	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4	Mycological cure
Itraconazole	20/20(100%)	18/20(90%)	15/20(75%)	11/20(55%)	8/20(40%)	12/20(60%)
Placebo	20/20(100%)	20/20(100%)	20/20(100%)	20/20(100%)	19/20(95%)	1/20(5%)

ตารางที่ 12. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการตรวจเชื้อราภายหลังการรักษาด้วย

Itraconazole และ Placebo

รูปที่ 18. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการตรวจเชื้อราภายหลังการรักษาด้วย

Itraconazole และ Placebo

จากการคำนวณความแตกต่างของการพบเชื้อราโดยใช้ค่า Chi-square ได้ผลดังต่อไปนี้

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 1} = 2.1052$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 2} = 5.7142$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 3} = 11.6129 *$$

$$X^2 \text{ ของสัปดาห์ที่ 4} = 13.7891 *$$

$$X^2_{.01} \text{ df } 1 = 6.63 \quad \therefore p < .01$$

จากการคำนวณจะพบได้ว่าในกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วย Itraconazole จะไม่พบเชื้อราภายหลังการตรวจโดยน้ำยา Methylene blue อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้ รับการรักษาด้วย Placebo ภายหลังจากสัปดาห์ที่ 2 ภายหลังจากการรักษา ส่วนการไม่พบเชื้อราภายหลังการรักษา 1 เดือน มีค่าดังต่อไปนี้

$$\text{กลุ่มที่ได้ Itraconazole } 12/20 \text{ ราย} = 60\%$$

$$\text{กลุ่มที่ได้ Placebo } 1/20 \text{ ราย} = 5\%$$

$$X^2 \text{ ของการหายของสะเก็ด} = 13.7891 *$$

$$X^2_{.01} \text{ df } 1 = 6.63 \quad \therefore p < .01$$

\therefore การหายโดยการไม่พบเชื้อราภายหลังการรักษา 1 เดือนในกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 ค่าสหสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางคลินิกและการพบเชื้อราภายหลังการรักษา

จากการหาความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงต่างๆทางคลินิกกับการพบเชื้อรา โดยการตรวจด้วย Methylene blue โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ (coefficient of correlation) ที่ .8-1.0 แสดงถึงมีระดับความสัมพันธ์มาก ได้ผลดังนี้

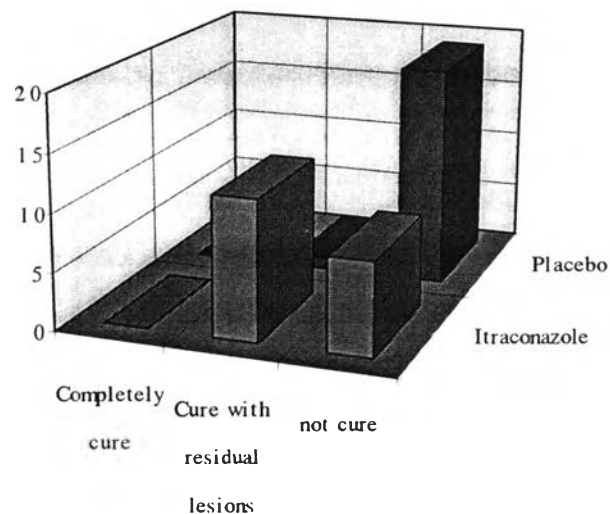
หมายเหตุ ไม่ใช้ฟันขาวในการคำนวณเนื่องจากไม่พบการเปลี่ยนแปลงภายหลังการรักษา

	อาการคัน	สะเก็ด	ผื่นแดง	ผื่นดำ	MB+
อาการคัน	1	0.82 *	0.8 *	0.41	0.81 *
สะเก็ด	0.82 *	1	0.92 *	0.53	0.94 *
ผื่นแดง	0.8 *	0.92 *	1	0.58	0.97 *
ผื่นดำ	0.41	0.53	0.58	1	0.73
MB+	0.81 *	0.94 *	0.97 *	0.73	1

ตารางที่ 13. ค่าสหสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงทางคลินิกและการตรวจพบเชื้อรา ภายหลังการรักษา

ใช้ค่า $r = .8 - 1.0$ แสดงถึงความสัมพันธ์กันมาก จะพบได้ว่าค่าที่มีความสัมพันธ์กับการตรวจพบเชื้อราโดย Methylene blue ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอาการคัน สะเก็ดและผื่นแดง ส่วนผื่นดำมีความสัมพันธ์ที่น้อยกว่า และการเปลี่ยนแปลงของอาการคัน สะเก็ดและผื่นแดงก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วย

4.3 การประเมินผลเปรียบเทียบผลการรักษาของ Itraconazole และ Placebo ภายหลังการรักษา 1 เดือน

รูปที่ 19. การประเมินเปรียบเทียบผลการรักษาภายหลังการรักษา 1 เดือน

ได้แบ่งการประเมินผลการรักษาออกเป็นกลุ่มดังนี้

1. การหายอย่างสมบูรณ์ (Completely cure) ได้แก่การหายที่ไม่พบผื่นของโรคเคลื่อนเหลืออยู่และไม่สามารถตรวจพบเชื้อราทางห้องปฏิบัติการ
 2. การหายโดยยังสามารถพบผื่นหลงเหลืออยู่ (Cure with residual lesions) ได้แก่การหายที่ยังสามารถพบผื่นของโรคเคลื่อนเหลืออยู่ได้บ้างแต่ไม่สามารถตรวจพบเชื้อราทางห้องปฏิบัติการ
 3. ไม่หาย (Not cure) ได้แก่ยังสามารถพบผื่นของโรคเคลื่อนเหลืออยู่และสามารถตรวจพบเชื้อราทางห้องปฏิบัติการ
- ภายหลังการรักษา 1เดือนได้ผลการรักษา ดังนี้

ผลภายหลังการรักษา 1 เดือน	Itraconazole	Placebo
Completely cure	0(0%)	0(0%)
Cure with residual lesions	12(60%)	1(5%)
Not cure	8(40%)	19(95%)

ตารางที่ 14. การประเมินเปรียบเทียบผลการรักษาภายหลังการรักษา 1 เดือน

เนื่องจากค่า $N \geq 20$ และค่า Expected ของแต่ละค่า ≥ 5 จึงสามารถใช้ Chi-Square มาคำนวณค่าความแตกต่างทางสถิติได้

$$\chi^2 = 13.78$$

$$\chi^2_{0.01, df 1} = 6.63 \quad \therefore p < .01$$

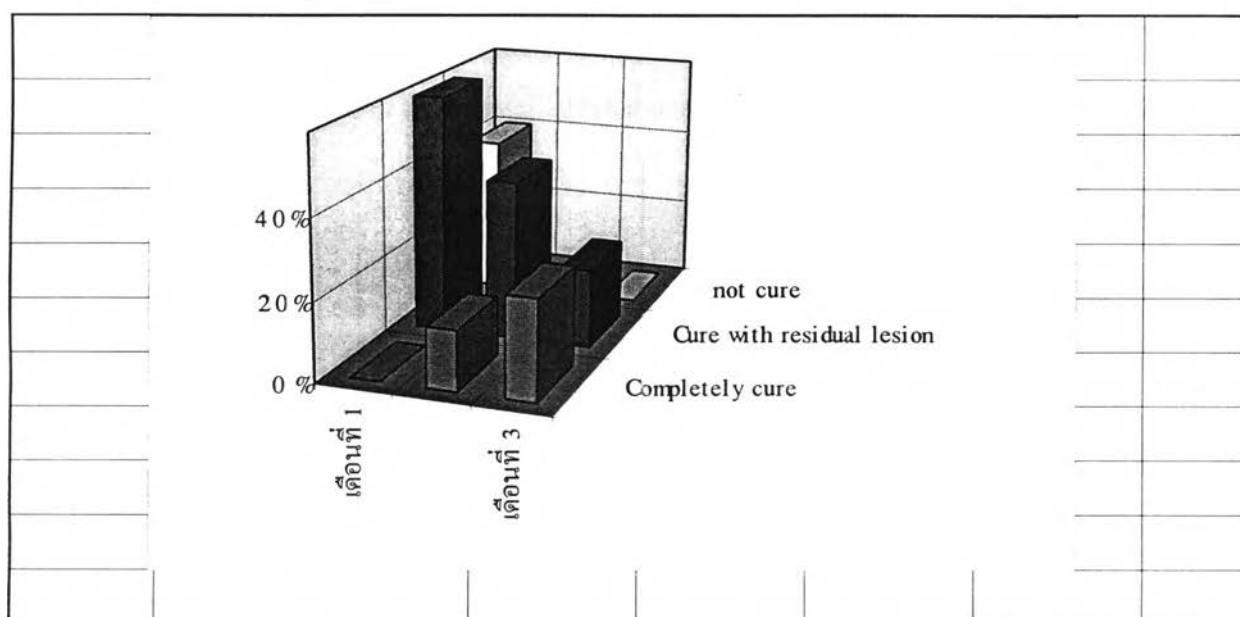
\therefore จากการคำนวณ Itraconazole และ Placebo มีประสิทธิภาพในการรักษาโรคเคลื่อนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 การประเมินผลเปรียบเทียบผลการรักษาของ Itraconazole และ Placebo ภายหลังการรักษา 3 เดือน

ในการติดตามผลการรักษาภายหลังการรักษานาน 3เดือนในผู้ป่วยที่ได้รับ Itraconazole มีผลการศึกษาดังนี้

การประเมินผล	เดือนที่ 1			เดือนที่ 2	เดือนที่ 3
	Placebo	Itraconazole		Itraconazole	Itraconazole
Completely cure	0(0%)	0(0%)		3(25%)	5(41.7%)
Cure with residual lesion	1(5%)	12(60%)	= = >	8(66.7%)	4(33.3%)
not cure	19(95%)	8(40%)			
recurrent	0(0%)	0(0%)		1(8.3%)	3(25%)

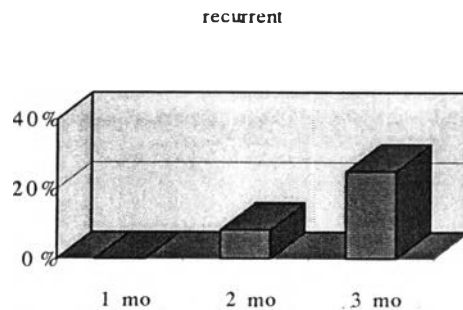
ตารางที่ 15. การประเมินผลการรักษาภายหลังการรักษา 3 เดือนของ itraconazole

รูปที่ 20. การประเมินผลการรักษาภายหลังการรักษา 3 เดือนของ Itraconazole

จะเห็นได้ว่าภายหลังการติดตามผลการรักษา ผู้ป่วยจำนวน 20 รายที่ได้รับ Itraconazole ภายหลังการรักษา 1 เดือน ปรากฏว่ามีอยู่ 12 รายที่มีการหายเกิดขึ้นและทั้งหมดเป็นการหายที่ยังปรากฏผื่นของโรคเกื้อนอยู่ ส่วนอีก 8 รายไม่หายจึงให้การรักษานัดอื่นและตัดออกจากการประเมินผลไป ในระยะเดือนที่ 2 ภายหลังการรักษาผู้ป่วย 3 รายเริ่มไม่พบลักษณะผื่นของโรคเกื้อนอีก ส่วนที่เหลือยังปรากฏผื่นอยู่ และในเดือนที่ 3 จะพบผู้ที่หายอย่างสมบูรณ์จากโรคเกื้อนได้ถึง 5 รายคิดเป็น 25%ของผู้ป่วยทั้งหมดที่ได้รับ Itraconazole

5. การกลับมาเป็นใหม่ของโรคภายหลังการรักษา

รูปที่ 21. อัตราการกลับมาเป็นโรคใหม่

จากการติดตามการรักษาในผู้ป่วยที่ยังคงสามารถพบผื่นโรคเกี๋ยงอยู่จำนวน 12 รายภายหลังการรักษาในเดือนแรก หลังจากเดือนที่ 2 มีอยู่ 1 ราย ที่พบมีผื่นขึ้นมาใหม่และสามารถพบเชื้อราโดยการตรวจด้วย methylene blue ในเดือนที่ 3 พบอีก 2 รายที่มีการกลับมาเป็นโรคใหม่เช่นกัน

$$\therefore \text{อัตราการกลับมาเป็นโรคใหม่} = 3/12 \text{ ราย} \Rightarrow 25\%$$

6. ผลข้างเคียงจากการรักษา

6.1 ผลข้างเคียงที่ได้จากประวัติ

ในผู้ที่เข้าร่วมการศึกษาทั้งหมด 40 ราย สามารถพบผลข้างเคียงจากการรักษา 1 ราย โดยมีรายละเอียดดังนี้

มีอาการ คลื่นไส้ เวียนศีรษะ ภายหลังจากทานยา Itraconazole อาการเป็นอยู่ประมาณ 1 วันแล้วดีขึ้นเอง โดยที่ไม่ต้องรับการรักษา

6.2 ผลข้างเคียงที่ได้จากการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ผลเปรียบเทียบผลต่างการทำงานของตับ(Liver function test)ระหว่างก่อนและหลังการรักษาของกลุ่มที่ได้รับ Itraconazole และ Placebo ได้ผลดังต่อไปนี้

	Valid N	T	Z	p-value
Total protein	14	12.0	1.579906	0.114138
Albumin	14	18.5	1.608152	0.107812
Globulin	14	46.0	0.408047	0.683242
total bilirubin	14	38.5	0.878891	0.379487
direct bilirubin	14	29.0	1.475247	0.101560
SGOT	14	32.5	1.255530	0.209290
SGPT	14	16.5	2.026684	0.062703
ALK	14	14.5	1.644851	0.100010

ตารางที่ 16. เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงระดับเอ็นไซม์ของตับภายหลังการรักษา

เนื่องจากจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการตรวจการทำงานของตับมีกลุ่มละ 14คน จึงต้องใช้การคำนวณแบบ Nonparametric test โดยใช้ Wilcoxon matched paired test จากผลที่ได้จะเห็นว่าไม่มีค่า p-value ของผลตรวจที่น้อยกว่า 0.05 ซึ่งถือว่าไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าภายหลังการได้รับ Itraconazole และ Placebo มีการเปลี่ยนแปลงของผลตรวจการทำงานของตับไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ